

5 Ιανουαρίου 2015

Το αναλόγιο του Νεοχωρίου στο Βόσπορο σήμερα.

/ [Πεμπτουσία](#)

Ψάλτης στο αναλόγιο του Νεοχωρίου της Κωνσταντινούπολης αλλά και μουσικός με καταγωγή από την Πτολεμαίδα, ο Χρήστος Ψωμιάδης μιλά στην Πεμπτουσία για την μόνιμη εγκατάστασή του στην Πόλη και τις συνθήκες για έναν Ελλαδίτη ψάλτη σε μια ακμαία έως και σήμερα, τηρουμένων των αναλογιών, Ρωμαϊκή Κοινότητα.

Στην Πόλη ήρθε την πρώτη φορά όπως και άλλοι Ελλαδίτες με την ευκαιρία του προγράμματος κινητικότητας Erasmus από το Πανεπιστήμιο Μακεδονίας. «Η ζωή

στην Κωνσταντινούπολη ήταν κάτι που πάντα ονειρευόμουν οπότε η απόφαση ήταν εύκολη. Θα έμενα στην Πόλη έστω και για ένα χρόνο. Όταν ήρθα εδώ σκέφτηκα να βοηθήσω κάπως την Κοινότητα, να έχω ένα ψαλτήρι γιατί και στην Ελλάδα ήμουν ψάλτης σε μια ενορία. Απευθύνθηκα λοιπόν στο Πατριαρχείο, στην Αρχιδιακονία και μου έδωσαν το αναλόγιο στο Νεοχώρι.

Πήγα λοιπόν στο Νεοχώρι το οποίο θεωρείται ακμαία κοινότητα από τις εναπομείνουσες κοινότητες της Πόλης. Ακμαία με την έννοια ότι αποτελείται αυτή τη στιγμή από 40-50 Ρωμηούς από τους οποίους εκκλησιάζονται οι 15, αναλόγως με την περίπτωση πάντα. Το χειμώνα είναι πολλές φορές λιγότεροι και το καλοκαίρι περισσότεροι. Υπάρχουν κοινότητες όπως η Ευαγγελίστρια στο Dolardere που δεν έχει καθόλου εκκλησίασμα. Με αυτό το δεδομένο το Νεοχώρι είναι μια ακμαία Κοινότητα ακόμα όπως και τα Ταταύλα, τα Θαραπειά και το Μακροχώρι. Έτσι χάρηκα κι εγώ γιατί μου δόθηκε η ευκαιρία να προσφέρω, να στηρίξω ένα αναλόγιο και μάλιστα στο Νεοχώρι με την παράδοση των μεγάλων ψαλτών, Πέτρου Βυζαντίου, Ιωάννου Νεοχωρίτου, Ιωαννίδου.»

Μπαίνοντας σήμερα στις περισσότερες ενορίες των Κοινοτήτων της Πόλης, το πρώτο που διαπιστώνει κανείς είναι η έλλειψη κόσμου, η μοναχικότητα του ψαλτηριού και τα άδεια καθίσματα. «Η αλήθεια είναι ότι δυσκολεύτηκα πολύ πάνω στο ψαλτήρι ειδικά στην αρχή και γιατί είμαι ολομόναχος, δεν έχω ούτε αναγνώστη, ούτε φυσικά αριστερό ψάλτη ή βοηθό. Εγώ και ο ιερέας πραγματοποιούμε την ακολουθία, κάτι που είναι φυσικά κουραστικό αλλά και μελαγχολικό. Αυτό το συναίσθημα είναι ακόμα πιο έντονο στις γιορτές.

Έχουμε μάθει στην Ελλάδα τα Χριστούγεννα, το Πάσχα να είναι οι εκκλησίες γεμάτες και πιο ζεστές, με την παρουσία του κόσμου, των ιερέων και των ψαλτών. Εδώ όμως δεν είναι έτσι. Για έναν Ελλαδίτη που έρχεται εδώ είναι σχεδόν καταθλιπτικά. Όλο αυτό σε συνδυασμό με τις αφηγήσεις των ηλικιωμένων Ρωμηών που μιλούν για τις καλές εποχές της Κοινότητας επιβαρύνει την κατάσταση. Φυσικά οι ακολουθίες δεν έχουν να κάνουν με την παρουσία του κόσμου. Η Θεία Ευχαριστία είναι κάτι το εσχατολογικό αλλά σίγουρα χαίρεσαι όταν είναι γεμάτη ενορία.»

«Αρκεί να αναλογιστεί κανείς ότι το Νεοχώρι έχει δύο ενορίες οι οποίες λειτουργούσαν κανονικά μέχρι τη δεκαετία του '70 ίσως και '80, ενώ υπάρχει και ένας τρίτος ναός που λειτουργούσε τις μεγάλες γιορτές που είναι το Μετόχι του Παναγίου Τάφου. Ήταν λοιπόν δύο ενορίες οι οποίες έβγαζαν ξεχωριστούς επιταφίους, είχαν πρωτοψάλτες, λαμπαδαρίους, δομεστίχους, ξεχωριστούς ιερείς. Σήμερα δυστυχώς επειδή οι Ρωμηοί έχουν ελαχιστοποιηθεί την μία Κυριακή λειτουργούμε στην μια ενορία, την Παναγία Κουμαριώτισσα και την άλλη στην ενορία του Αγίου Νικολάου.»

Η αλήθεια είναι ότι υπάρχει προβληματισμός για το πού θα πάει αυτή η κατάσταση. Στην Ελλάδα εγώ άκουγα τα πράγματα πολύ διαφορετικά αλλά όταν ήρθα εδώ διαπίστωσα τη σκληρή πραγματικότητα. Είναι αρκετά τα προβλήματα και μεγάλη η έλλειψη σε ψάλτες και κληρικούς. Έχει την τακτική το Πατριαρχείο να λειτουργεί έστω και μια φορά το χρόνο διάφορους ναούς για να μην μένουν κλειστοί. Η αλήθεια είναι ότι τα τελευταία χρόνια έχουν έρθει μερικοί ψάλτες από την Ελλάδα και έχουν επανδρώσει αναλόγια της Πόλης. Υπάρχει επομένως ευτυχώς ένα κύμα Ελλαδιτών που έρχονται εδώ για να εργαστούν και να βοηθήσουν. Θα έπρεπε να στηριχτούν τέτοιες προσπάθειες για να μπορέσουν να διατηρηθούν στο χρόνο οι ενορίες των Κοινοτήτων.

Κακά τα ψέματα η Ρωμηοσύνη πληθυσμιακά σβήνει αλλά πολιτιστικά βιώνει μια

μεγάλη κινητικότητα σε πείσμα των καιρών. Το σημαντικό εδώ είναι ότι η Ρωμαίικη Κοινότητα όσο μειώνεται αριθμητικά αυξάνει τις δράσεις της, τις εκδηλώσεις και τις συνεργασίες με φορείς από την Ελλάδα.

Συνεχίζεται...